

VYÖRUUSU

ISKEE KUIN VIRUS!

nro 1/2021

**KOSKETUSHERKKÄ
AVIISI**

Vyöruusu 1/2021

Kustantaja: Jyväskylän yliopisto, Opettajankoulutuslaitos

Toimitus: Mari Hankala, Mikko Hiljanen, Emma Kostiaisen, Aimo Naukkarinen, Matti Rautiainen, Ville Rokala, Riitta Tallavaara ja Tuija Ukskoski.

Kansikuva: Pia Tuononen

Muut kuvat: Heikki Kämäräinen (s. 6), Pixabay

Taitto: Miia Huttu / Omituinen Design

ISSN-tunnus: 2489-3722

Paino: Jyväskylän Yliopistopaino 2021

Mun data on täysin open access. Löytyy tikulta työpöydän laatikosta.

S'il vous plaît

Olettehan hyödyntäneet SISUn "anna merkintä toisen nimissä"-ominaisuutta? Mä olen, aina kun annan hylsyjä!

It was not me

Ruusupuiston akateeminen vartti on nyt kolmen vartin (hik!) mittainen ravintolarajoitusten takia.

Entinen varttimaileri, nykyinen (hik!)

Etsitään salaopettajaa pitämään lähiopetusta piilossa.

Kaappiin, ei kaapista

Ruusupuistosta Suomen älyhautomo. Koulutuksesta vastaava vararehtori ehdottaa uudeksi nimeksi PiiLaaksoa

Mauri ja Mallu

Kulkulätkä on kätevä myös kotikonttorilla. Naapurit osaa tuoda luurit päässä haahuilevan professorin kävelypalaverista kotiin.

Hajamieli

Miten te ootte onnistuneet kuvaamaan zoomluentoja tähtitaivaan alla? Oon nähny tosi upeita puitteita taustoina. Mäkin kokeilin, mut pihat ei riittäny pihalle saati valo yöllä.

Yritys kova

KOVS, kovin on vaikea selkoinen.

Lyh enne

Onko teillä muilla vaikeuksia hahmottaa, onko zoomissa oma oikea poski oikealla vai vasemmalla siinä kuvassa?

Käännäkö toisen posken

Astra, Pfizer vai Sputnik. Tie tähtiin on auki.

Salaliittoko

Veroilmoitus pitäisi täyttää, mutta kumman mä näistä makkareista vähennän verotuksessa?? Molempia tarvittaisiin!!

Jossain tarttis nukkuakin

Hallituksen syytä. Kaikki.

Selkee homma

Tilapalvelut tiedottaa: Riippumaton asiantuntija arvioi mahdollisten levähdyspisteiden rakentamista noppiin heinäkuussa.

Hyvä vai huono huomen?

Reportaasi Ruusupuistosta pandemia-aikana

Vyöruusun toimittaja Velli No sujahti Ruusupuistoon selvittääkseen, miltä rakennuksen näyttää vuosi pandemian alun jälkeen. Tämä on hänen häkellyttävä reportaasinsa tutkimusmatkastaan.

Korviini oli kantautunut viljelejä huhuja, mitä pandemian tyhjentämässä Ruusupuistossa tapahtuu. Päätin lähteä ottamaan niiden to-tuus pohjasta selvää. Jarza (nimi muutettu), tuttavani Laajasalon opiston vuodelta, kertoi toimittavansa Ruusupuistoon viikoittain uusia maskeja. Mihin nämä kaikki maskit oikein menevät? Tämä hämmästytti meitä suuresti. Yhdessä saimme idean: minut laitettaisiin yhteen pahvilaatikoon maskien sijasta! Suunnitelma sai molempien ihon kananlihalle.

Eräänä päivänä Jarza pisti minut pakettiin, toimitti paketin Ruusupuistoon ja toivotti onnea matkaan.

Joku tulee paketin lähelle. Saksien terä lähes hipaisee ohimoani terän työnnyessä pakkausteipin läpi. Paketti aukeaa, ja minua tuijottaa ihminen. Hämmästyneenä tuijotamme vaiti toisiamme. Häntä katsellessani mieleeni juolahtaa, että jos Jimi Hendrix ja John Lennon olisivat saaneet lapsen, tuolta se näyttäisi. Pupilleista paistava maailmantuskan prosessointi hänet paljastaa: ilmiselvä väitöskirjatutkija! Hän nyökkää ja kysyy, mitä teen maskipaketissa. Kerron tekeväni juttua

Ruusupuistossa pandemian aikana tapahtuva vasta toiminnasta. Väitöskirjatutkija säikähtää ja koettaa paeta minua. Hänen avainkorttinsa ei kuitenkaan toimi, joten pako jää yritykseksi. Hän kertoo aluksi hankkineensa maskeja eteenpäin myymällä rahaa tutkimuksensa rahoittamiseksi. Kuitenkin tutkimuksen rahoituksen varmistuttua vähemmän epäilyttäviä reittejä, hän oli jatkanut maskien trokaamista.

“Tämä on niin helppoa rahaa”, hän toteaa. Maskirahat hän kertoo käyttävänsä nykyään pääsääntöisesti fyysisten musiikkitalenttien ostoon yhdistäen näin oman nautinnon sekä modernina robinhoodina toimimisen. Musiikkiala kun on kärsinyt taloudellisesti voimakkaasti pandemiasta. Toiminnastaan hän syyttää opinnoissaan saamaansa yrittäjäyyskasvatusta sekä yleisesti maailman talousjärjestelmää. Maskibisneksellä hän saa hyödyttyä järjestelmästä samalla sitä murtaen. Lempiyhtyeekseen hän mainitsee Rage Against the Machinen. Jatkan matkaa, kun väitöskirjatutkijan avainkortti saadaan taas toimimaan. Voi olla, että en kovin kauaa enää olisi jaksanut kuulla neofolkin uusista tuulista.

Kaukaa näen pitkien vaaleiden kutrien sähkövän auringonvalossa. Tuntuu kuin aika hidastuisi niitä ihastellessa. Voivatko kenenkään hiukset olla noin lumoavat? Mutta mitä ihmettä Sami Kuronen tekee Ruusupuistossa?

Jään pahvisen Minna Canthin taakse tarkkailemaan tilannetta. Tässähän kuvataan tulevaa Temptation Island -tuotantokautta! Saan selville Kurosen haastattelevan tulevan kauden pariskuntaa Gizmoa ja Rafkaa.

Temppari-pariskunta Gizmo ja Rafka: “Me ollaan pantu mummon ullakolla, liikenneympyrässä, uimapatjalla ... savusaunassa, Big Benissä ja Eiffel-tornissa. Nyt me pannaan panemaan Suomen Ateenassa ja rakennuksessa, jossa suomalainen opettaja on keksitty, JEEE!” (Toim. huom. suomalainen opettaja ei ole keksintö, vaan pitkälinjaisen kehitystyön tulos).

Kun haastattelu on ohi, lähestyn Kurosta. Vaitiolovalloisuus kieltää häntä tarkemmin vastaamasta kysymyksiini tulevasta tuotantokaudesta. Kurosen ilmeistä päätellen rohkenen väittää sen sijoittuvan Ruusupuistoon. “Mä kävin kerran Jyväskylässä pääsykokeis-sa. Täältä jäi kyllä tosi mukavat muistot. Kiva

palata ‘rikospaikalle’ ja laittaa haisemaan!” Kuronen kuitenkin kertoo suhteestaan Jyväskylään. Toivotan hänelle tsemppiä tulevaan ja jatkan tutkimusmatkaani.

Epämääräiset mekaaniset äänet kiinnittävät huomioni. Ne tulevat rakennuksen yläkerasta. Kihelmöivän jännityksen vallassa kipuan puisia portaita kohti yläkertaa. Päästessäni yläkertaan mekaaninen ääni lakkaa ja tunnen jonkin katselevan minua. Se on Pepper, Ruusupuiston oma robotti.

“Kill all the humans!” Pepper sanoo ja alkaa lähestyä minua. Selkeästi pandemia-aika ei ole tehnyt hyvää kiltille ja avulialle robotille. Viskaan kaiken ylimääräisen tavaran pois ja alan juosta henkeni edestä rappusia alas kohti uloskäyntiä. Huh, olen ulkona. Onneksi Pepper ei yllä omatoimisesti avaamaan ovea. Kuulen kuinka hän pyrkii pääsemään oven läpi. *Kols*, *kols* “destroy”. Pakenen autolle. Tiputan avaimet kahdesti, kun yritän saada avainta virtalukkoon. Odotan, että hengitys tasaantuu, ja lähdän vyörymään kohti etätoimitusta.

Käsien tarinan lakattua kirjoitan tämän reportaasin. ■

MASKIARVIO

KN95 FFP2

ulkonäkö: vakuuttava

koostumus: kiinteä

tuoksu: uusi, muovinen

maku: paha

arvio: 2/5 ★★

KYSY MITÄ VAAN - jokapaikan yleisiasiantuntijamme vastaavat!

Lähetä meille kysymyksi, valitsemme sinulle parhaimman asiantuntijan.

KYSYMYKSI: *Laminaattia olisin tässä asen-
tamassa ja semmoista mietin, että kun tuolla
Vauva-lehden keskustelupalstalla luki, että ei
saa olla enää naaras- eikä urosponnteja vaan
sukupuolineutraali pitää tässäkin asiassa olla.
Sanoivat siellä myös että laminaatit on kaks-
neuvosia kun niissä on vastakkaisilla puolilla
eri pontit. Mutta jos laitan laudan vahingossa
väärinpäin, niin mitähän siitä sitten syntyy?
Etten nyt vain loukkais ketään.*

VASTAUS: **Jartsi Inkkonen**, oletettujen ja
olettamattomien sukupuolien, -elinten ja
-tautien ja kaiken muunkin asiantuntija:

Kyllä se nyt vaan on niin että on pimppi- ja
pippelilaminaatit ja kaikki muu on ihan höpö-
höpöä ja aikuisten ihmisten turhia keksintöjä!
Siinä kuule naksauttelet laminaattia paikoil-
leen niin kuin on aina ennenkin naksauteltu,
kyllä remppaajan pitäisi laminaattinsa tuntea.

KYSYMYKSI: *Heips! Olin onnellinen odottava
äippä ja nyt huolena on mahdollinen sektio
vaikka ollaan miehen kanssa suunniteltu ihan
luomua synnytystä. Nyt ahdistaa, koen itseni
lääkärien vangiksi ja mulla hermot ihan rieka-
leina. Neuvolassa, mammakerhossa ja lehtien
palstoilla kauhistellaan leikkauksen kamaluut-
ta ja vaarallisuutta. Ja jää niin rumat arvetkin
ja alapää tohjoksi, että varmaan mieskin läh-
tee lätkimään ja mihin kaikkeen tämä sitten
johtaa.*

VASTAUS: **Jannu Oirelma**, traumojen rat-
koja ja kaikenlaisten helvetillisten tilanteiden
(asian)tuntija:

On ihan mahdollista olla risana hermoista
mutta onneksi ei nyt sitten alapäästä sektion
vuoksi. Lapsi kuitenkin saattaa traumatisoitua
elämänsä alkumetreillä. Kiintymyssuhdehan
siinä on vaarassa ja perhehelvetti mahdol-
linen. Voi olla että on nyt potentiaalinen
narsistin ja psykopaatin alku syntymässä per-
heeseen. Siispä heti leikkauksen jälkeen
on syytä siirtyä reippaasti normaaliin arkiryt-
miin, syödä säännöllisesti ja harjata hampaat.
Pienokaista tulee ihan alusta alkaen tukea ja
kannustaa, jotta normaalit harrastukset ja tu-
leva koulunkäynti eivät vaarannu. Myös per-
heen isä tarvitsee tukea, jotta ei sorru ryyp-
päämään lapsilisiä ja saadaan heti katkaistua
merkittävä ylisukupolvisen kurjuuden kierre.

KYSYMYKSI: *Oon monesti miettinyt että miten
pitäis suhtautua epäkohteliasiin vanhuksiin.
Oon usein joutunu tilanteeseen, jossa vanhus
etuilee jonossa. Kerrankin eräs vanhempi rou-
va työnti mun miehen pois jonosta ja tälläsi
ittensä siihen mun eteen ihan pokkana. Ja
kerran vanha mies kiilasi pankkijonossa ihan
törkeesti monen jonottajan eteen, mitkäät
vuoronumerotkaan ei tunnu pidättelevän näi-
tä kyynerpäätaklaavia vanhuksia. Ihmettelen,
että mistä se johtuu, että vanhukset on nyky-
päivänä niin epäkohtelaita? Ohittelee, tonii ja*

*haukkuu kanssaihmisisiä ihan surutta. Onko
syytä olla ihan oikeesti huolissaan?*

VASTAUS: **Kartsa Vanhakaupunki**, luovuus-
asiantuntija joka tunnistaa luovuuden, lahjak-
kuuden ja (lapsena pelaamansa) jalkapallon
sellaisen kohdatessaan:

Kyllähän luovuudesta ja innovatiivisuudes-
ta puhutaan paljon mutta tukahdutetaanko
se liian helposti? Ja osataanko kaupoissa,
pankeissa tai vaikka joukkoliikenteessä ar-
vostaa ja sallia luovuutta? Kysyjän kuvausta
voikin pohtia innovatiivisesta näkökulmasta
ja johdattaa näin kanssaihmisetkin luovuus-
lähteille. Kysyjän esimerkeissä vanhukset
selkeästi osoittavat ”luovaa itsensä toteutta-
mista”, jonka arvo onnellisuuden ja mielen-
terveyden edistäjänä on suunnaton. Vireästi
vaeltava vanhus erottuu kuntonsa ja tahtonsa
puolesta massasta ja heillä on selkeästi pa-
lava into päästä elämässä eteenpäin. Nyky-
ään on kuitenkin paljon koulumaailmastakin
kumpuavaa ahdasmielisyyttä eivätkä nuoret
aikuiset kestä epäonnistumisia, kuten joskus
vuosikymmeniä sitten. Moni vanhus palaa
loppuun liian aikaisin kun heitä rääkätään ja
ahdetaan muun ympäristön asettamiin ehtoi-
hin ja jonoihin. Yhteiskunnan ja tietysti kou-
lujärjestelmän tulee sopeutua yhteiskunnan
muutoksiin ja vaalia vanhusten psyyken vi-
reyttä ja fyysisten lahjakkuuksien kyvykkyyttä.
Ja paskahan tämä nykyinen koulujärjestelmä
on, koska ennen oli kaikki niin paljon parem-
min.

KYSYMYKSI: *Moi Miisa, onko sulla kokemus-
ta, kaatuuko whatsapp helposti videovies-
teissä? Lapseni 7 kk käyttää sovellusta ilmiö-
mäisen hyvin mutta välillä se ptkii. Teinillä ei
ptki yhtä pahasti sillä applen laitteissa toimii
moitteettomasti. Meillä myös käytetään win-
dows-koneen nettiversiota, se pelastaa usein*

*nuorimmaisen päivän 😊. Ja toinen kysymys
on, että voiko instan storyn kestoa mitenkään
pidentää?*

VASTAUS: **Miisa Peltikii-Lärvinen** on kai-
ken kasvatuksen ja koululutuksen pitkittäis-
linjan kokemusasiantuntija ja digitalisaation
vastavaikuttaja:

Kysyjällä vaikuttaa olevan hyvin yksilöllinen
kielenkäyttötapa, jossa sekoitetaan suomen
ja englannin kieltä. Jo 80-luvulta lähtien tämä
tapa on ikävästi yleistynyt, mistä voidaan syyt-
tää peruskoulua. Englanninkielisten sanojen
sijaan voi kysyä ihan suomeksi, että miten
menee, ovatko omenat terveellisiä, täytyykö
kaikissa perheissä ikkunoista näkyä koneita ja
sekä pitkät että lyhyet tarinat voidaan kertoa
ihan satujen muodossa lapsen kehitystaso ja
temperamentti huomioiden. (Instrun optik-
koa käytän tosin itsekin, sen verran mainos-
tan tässä.) Ylipäätään lapsethan ovat nykyään
heitteillä koulussa eikä ihme, kun kommuni-
kaatiossakin näköjään vaaditaan sekä viestin
lähettäjältä että vastaanottajalta näin vahvaa
itseohjautuvuutta ja vastuunottoa. Toivoisin
että kysyjä ei ainakaan lasten kuullen käytä
tällaista omatoimisuutta vaativaa kieltä sekä
huolehtii, ettei lapsi katso videoita liikaa, sii-
nä alkaa lapsen ja nuoren aivot toiminta hel-
posti ptkii. Joskin ainahan vanhemmat ovat
nykyään sitä mieltä, että kyllä meidän lapsi
osaa eikä tee mitään väärin. Mainitsemastasi
ilmiömäisyydestä totean, että suomalaisen
oppimisen menetelmät (eli ns. some) ovat
paljolti syyllisiä lasten ja nuorten syrjäytymi-
seen. Niin, ja suomalaisen peruskoulun me-
nestystarinahan on aivan huuhaa-tietoa ellei
peräti salaliittoteoria.

Kysymyksiä on inspiroinut vauva.fi-sivusto

ESSI PISTON PALSTA

ESSI PISTO on kokeileva pedagogi, joka ei kumarra eikä niiaa. Kaikesta, mistä voi puhua, on puhuttava. Essi vastaa palstallaan käyttötietonsa pedagogiikan onohdetuista perusprinsipeistä. Kysy Essiltä, saattaa olla, että saat vastauksen tai vielä enemmän pistoja lihaasi.

Mä päätän!

Mua raivostuttaa, kun opet vaatii laittaa kameran päälle zoomissa. Mä en v---u sitä laita päälle, kun oon just heränny, tullu suihkusta ja vedän kitusiini jotain sämpylää ja kahvia. "Laitetaas nyt aluksi kamerat päälle ja näytetään peukulla aamun fiilis" – en saakeli laita päälle enkä peukuta. Sit tuntee olevansa joku tosi luuseri ja pelkuri. Mä tuijotan sitä ruutua päivät pitkät, en mä haluu näyttää mun pitkästynttä naamaa ja kaaosta mun kämpässä. Ja sit kun sattuu olemaan joku hyvä juttu, niin mä haluan vaan nauttia, vaikka sängyssä selällään. Tai kun on freesi fiilis, niin voihan sitä naamaansakin näyttää. Kuka takois niille järkee päähän, että mä päätän mun kamerasta!

– Nimim. Not fresh this morning –

Huono opettaja 😞

Essi, mä en oo ollu koskaan niin huono opettaja, kun nyt etäaikana. Mä valmistelen kaiken ihan viimeksen päälle. Tsekkaan, että yhteydet toimii, Padletit ja Flingat on valmiina, valo ei tuu selän takaa ja että en ole ihan mörön näköinen (vaikka alan jo kieltämättä olla). Sit mä oon siinä zoomissa niin yksin! Saan kylä puhua kuin Ruuneperi, mutta kukaan ei mun kauniista pyynnöistäni huolimatta avaa kameraa. Jokunen ihan joskus, mutta "koska ei muutkaan, niin en mäkään", tuntuu olevan käytäntö. Mä oon ihan kädetön. Kaipaani ilmeitä, eleitä, responssia! Ja pitäis osata jotenkin opettaa niitä, tuleehan niistäkin opettaja ja kasvattaja.

– Nimim. pro defundis –

ESSI VASTAA: Kiitos. Teille molemmille. Taidatte olla tavanneetkin toisenne ruutujuone takaa? Luulen, että molemmat saavat tärkeimmän vastauksen ongelmaansa lukemalla toisen ärsytyksen, huolen ja riittämättömyyden tunteen useampaan kertaan, ajatuksella. Oi, miten me tarvitsemme metapuhetta, keskustelua siitä, miksi tunnemme niin kuin tunnemme, miksi koemme niin kuin koemme. Miksi olemme syvimmistä tunnoistamme hiljaa ja suoritamme päivittäin eteemme tulevia tehtäviä. Siksi, kun pitää? Siksi, kun luulemme, että muutkin tekevät niin? Siksi, että emme uskalla? Kerätään rohkeuden rippeet. Opiskelija, sano, että et jaksa näyttää

sun vettäaluvua kuontaloa. Tai näytä vain joskus se suihkun raikas aamusämpyläänsä järsivä tuleva opettaja ja kasvattaja. Täällä mä olen, aamupuuhat vielä kesken! Opettaja, näytä se epävarma, takavalosta tuijottava pimeä yksinpuhujana. Kerro, miltä tuntuu pyörittää zoomien ja teamsien himmeliä työpöydän äärestä – minkä olet koonnut kirjallisuudesta löytyvistä paksuimmista kirjoista ja Ikean keittiöjakkarasta. Kerro, miten sä olet yrittänyt ja miten sä koet olevasi huono. De profundis – syvyydestä minä huudan! Luulen, että yhteys alkaa löytyä. Ehkä kamerakin avautuu. Ehkä elämän kevätkin maistuu paremmalta! ■

MAINOS

Mocatiimi uudistuu!

Kaikkien mocatiimiläisten tai ihan vain yksin mocailevien oma liittolehti uudistuu. Tutustu lehteen ja muun muassa seuraaviin uusiin osastoihin:

- ★ Menikö kuppi nurin? Lorisiko kahvit pöydälle? Ole onnellinen, sillä mocaisminkin olisi voinut käydä. Sen tietää kaikkien aikojen mocaailija – **MOCAMASTER**. Mocamaster tarjoaa kitkerän suloiset kahvihetket aamujen ja iltapäivien kohelluksiin.
- ★ **Suomen Mocatemian** palstalla voit seurata Suomen huippumocia ja kuulla **mocateemikkojen** uusimmista tempauksista.
- ★ Parhaimmat vinkit **mocateemisiin juhliin**. Uusimmassa numerossa esitellään kätevä pakkipussi, jonka voit sujauttaa omaan silinteripytytyysi ja herkutella makkara-perunat juhlien päätteeksi omalla lähigrillilläsi sujuvasti omasta rakkaasta pakistasi.

PISA-veteraanit rekisteröityivät yhdistykseksi

Pitkään yhdistystä aprikoineet PISA-veteraanit ovat vihdoin ryhtyneet tuumasta toimeen ja perustaneet oman yhdistyksen MRR:n – Maija Raskin Ritarit. Puheenjohtaja Antti K. Huijanen, mistä ajatus yhdistyksen perustamisesta?

– Nyt kun viimeinen Mannerheim-ristin ritari on poissa, on aika aloittaa uusien ritarien aika, Huijanen vastaa.

Eikö tuo vaikuta hieman ylimitoitetulta?

– Ei suinkaan. Me kasvoimme lama-aikana, nousimme maailman parhaimmiksi oppilaisiksi ja loimme Suomi-brändin, joka vetää vertoja talvisodan ihmeelle.

Mikä on yhdistyksenne keskeinen toimintaperiaate?

– Keskeinen tavoite on saada arvostusta työllemme ja sille aherrukselle, jota lapsina ja nuorina kansakuntamme eteen teimme 2000-luvun ensimmäisinä vuosina.

Ja mitä se käytännössä tarkoittaa?

– Kuten jo sanoin, Mannerheimin ritarit ovat poissa. Meidän on aika astua eturiviin Linnan juhlissa.

Presidentin itsenäisyyspäivän vastaanotolla?

– Kyllä.

Mitä haluatte sanoa nykyisille 8-luokkalaisille.

– Monialaisten oppimiskokonaisuuksien piilaama sukupolvi. Suuri tragedia! Muistakaa lapset, tämä ei ole teidän syy, vaan...

Tässä vaiheessa Leppävirran yläasteen kasvatti A. Huijanen nyhkäise, eikä pysty jatkamaan. Hän kaivaa taskustaan vuoden 2001 Leppävirran yläkoulun logolla varustetun kynän ja hymyilee.

– Kultainen sukupolvi, Huijanen hymyilee ja kaivaa lippalakkinsa esiin. Sen kultainen teksti ei jää huomaamatta.

"KIITOS 2000–2003"

VYÖRUUSUSSA 50 vuotta sitten

Joukko normaalikoulun ensimmäisen luokan oppilaita on tullut alakoululta välikäytävää pitkin päärakennuksen 3. kerroksen aulaan tutustumaan uuteen tapaan opiskella matematiikkaa. Didaktiikan lehtori Anitta T. Pihlajainen ottaa lapset hymyillen vastaan ja pyytää myös luokanlehtori Kari "Karza" Puuhöylää liittymään oppilasjoukon jatkoksi.

– Kukaan ei ole täällä mestari, edes lehtori Puuhöylä, Pihlajainen hymyilee ja iskee silmää Puuhöylälle, joka selvästi vaivaantuneena astuu vähän sivummalle ja sytyttää tupakan.

Tämän jälkeen Pihlajainen kertoo lapsille joukko-opista. No niin, oliot, tai niin kuin meillä sanotaan, alkiot, tai vähän laajemmin – binäärirelaatio. Karza eli Kari, samaan binäärirelaatioon kuuluva olio, tai siis alkio, kuten meillä siis sanotaan, on varmaan teille jo näitä perusasioita jutustellutkin. Tosin, Karzalla on aika paljon unionipintaa myös minun kanssani, joten ihan vailla leikkauksia ei tälläkään kertaa olla, vaikka ei Karzasta nyt ihan potenssijoukkoon sentään ole. Mutta

voimaa tuossa Puuhöylässä on siihen malliin, että voitaisiin kai puhua karteesisesta tulosta. No, tulosta ainakin.

Lehtori Pihlajainen yhdistää matematiikkaa opetuksessaan hienosti arkielämään ja saa joukko-opin kuulostamaan tarpeelliselta ja uskottavalta taidolta.

Mutta tällä ei tietenkään ole mitään tekemistä rahantulon kanssa, Pihlajainen jatkaa, paitsi tietysti muutamille punaisille hipeille, jotka siitä jaksavat alituisen höpöttää ja siellä kommunistien tupailloissa jankuttaa. Ja on siellä tainnut se teidän kielen opettajanekin niissä illoissa istua, ainakin tiedekuntasihteerin laatiman raportin mukaan. Ja onpa hän tainnut teillekin tuosta Neuvostoliiton ihanuudesta höpöttää. Älkää te kuulkaa uskoko sitä Jussia ollenkaan. Se on sellainen valehteleva nortinpössyttelijä, jonka ei kuuluisi olla täällä ollenkaan, vaan siellä Leningradissa, kun se sinne niin kovasti halajaa.

Niin että keskitytään me näihin bijektioihin, Pihlajainen toteaa lopuksi usuttaessaan eka-luokkalaisia ottamaan mittaa toisistaan. ■

HOROSKOOPPI tutkijoille ja opettajille

Härkä (20.4–20.5)

Professorit ja apulaisprofessorit: Venus kieppuu maan tuntumassa ja nyt jos koskaan kannattaa laittaa Konkordia-liitolle apurahakuponkia sisään. Ole kuitenkin varovainen kenelle kerrot asiasta. Luotettavaksi kollegaksi luulemasi henkilö voi osoittautua varsinaiseksi rotaksi ja keplotella ajattelemasi väitöskirjan tekijän omaan talliinsa. Saat postia yllättävältä taholta. Suhtaudu siihen suopeasti ja saatat saada mukavan yllätyksen sitä ansaitsematta. Jos varadekaani soittaa, älä vastaa.

Yliopistonlehtorit: Nyt huolet pois ja kesäloman viettoon. Kun viimeinen seminaari on ohi, toivota mukavat kesät kollegoillesi viimeistään vappuna ja keksi viime hetken tekosyy olla osallistumatta kesän valintakokeisiin, jos se unohtui tehdä talvella. Muutakin mukavaa on tiedossa. Saat yliopiston ulkopuolelta yhteistyötarjoituksen, josta ei kannata kieltäytyä. Se antaa sinulle mahdollisuuden ratkaista ikuinen ongelma löytää tutkimukselle aikaa. Jos koulu-tussuunnittelija soittaa, älä vastaa.

Yliopistontutkijat: Paha veri kalvaa vielä sydäntäsi, mutta lohdutusta on tulossa. Sinunkin vuorosi tulee. Unohda vertaisarvioijien antama hylsy ja vaihda tutkimusaihetta. Se antaa uutta draivia koko olemukseesi. Toukokuun kansainvälinen konferenssi on mahdollisuutesi, jota ei kannata missata. Keskity kuitenkin esityksen sijaan paikalla oleviin ihmisiin. Sinisilmäisellä kommentoijalla voi olla sinulle mukavia uutisia. Jos professori soittaa, älä vastaa.

Yliopistonopettaja: Nyt kannattaa pysytellä kotona hissukseen. Talven opetuspalautteet saapuvat hetkenä minä hyvänsä johtajien pöydälle. Häätä ei kuitenkaan ole ihan niin paha, miltä se näyttää. Corona on kelpo selitys, meni sitten hyvin tai huonosti. Saat yllättävän yhteydenoton. Sinua pyydetään partneriksi digikurssin ohjelmaan. Älä mieltä, sillä sanot kuitenkin kyllä, kuten kaikkeen muuhunkin. Käytä sen sijaan aikasi johonkin hyödylliseen, kuten SISUn päivitetyn katalogin lukemiseen. Jos opiskelija soittaa, teeskentele puhelinvastatajaa.

Väitöskirjatutkija: Monografiatutkija – tartu kesään. Siitä on tulossa sateinen ja kylmä, joten piiloportissa työsi valmistuu ennen kuin huomaatkaan. Varo kuitenkin naapureita ja yllättävää viestiäsi vanhalta opiskelijakaveriltasi. Älä luota häneen. Ulkomaille suuntaavien artikkelimestareiden on puolestaan oltava varuillaan ihan muista syistä. Moni kehuu sinua, mutta vain yksi on tosissaan ja varsin yllättävältä taholta. Luota häneen. Jos ohjaasi soittaa, älä vastaa.

RUUNASSU

NRO 1 / 2021

KIRJALLINEN AIKAKAUSLEHTI

Kaksi järkälettä – kaksi todellisuutta

Seitsemän tohtorikoulutettavaa
väitöskirjatutkijaa

Lea Pulkkisen salissa

SEITSEMÄN tohtorikoulutettavaa väitöskirjatutkijaa

ALEKSIS WIKIN koskettava kuvaus väitöskirjatutkijoiden ratkaisusta paeta Seminaarinmäeltä Konnevedelle, pois opetussuunnitelman ja ohjaajien kahleista, vapauteen. Ilmestyy syksyllä (jos läpäisee vertaisarvioinnin). Anonymisoitu.

Tulossa vuoden paras tiederomaani

Mocatiimi 2/2021–

Väitöskirjan tekijät menossa jatko-opintoseminariin Ruusuapuistoon

VKT1. Mutta Seminaarinmäen harjulla seisomme, Ruusuapuistoa näkyy ja tuolla loistaa dekaanin valkoinen puustelli kuin liekehtivä perkelten pesä! Hih! tuossahan koko helvetin rouvaus, tuossa se peloittava viisaus ja hirmuinen kunnia. Nyt kaikki jäseneni puutuvat ja jalkani iskevät armottomasti vastakynttä. Ah! mitä teen täällä pyövelin hetkellä?

VKT7. Koska olet pisimpään väitöskirjaa tehnyt toverimme, astele edellämme hyvillä esimerkeillä. Minä olen valmis käymään seuraasi.

VKT4. Vaiti, VKT7! Nyt ei askeltakaan takaisin.

VKT1. Oi sarvipäät! Dekaanin ovi on mielestäni surman kita.

VKT2. Juuri siinä on tutkija-arvomme ja kunniamme alku.

VKT1. Kuuma kunnia, kuuma kunnia! Voi meitä! Tuollahan näen koko dekaanin komeuden, professorien peloittavan prameuden, ja luontoni iskee

vastaan--Jumala auta meitä!--iskee vastaan. Mitä sanot, VKT5?

VKT5. Vahvastihan se iskee.

VKT2. Sen uskon, mutta täällä ei tanssita aina ruusuilla ja kukkasilla.

VKT1. Ruusuilla ja kukkasilla? Olemmeko tanssineet ruusuilla ja kukkasilla?

VKT2. Saammepa niellä täällä montakin karvasta marjaa, veikkoseni.

VKT1. Karvasta marjaa? Emmekö jo tarpeiksi ole nielleet karvaita marjoja? Katsokaa nyt näitä VKT2:n saamia vertaisarviointoja hänen kolmannelta artikkelistaan. Voi VKT2 parka! monessa liemessä olemme jo keitetyt, monessa tuulessa on tukkamme tuiskunut. Ja minkätähden? Missä on voittomme? Tämä väitöskirjatutkijan maailma on aika tunkiokasa, vaan ei muuta. Hiiteen dekaani ja professorit, dosentit, tohtorit ja kirjat ja esitarkastajat paperi-pakkoinensa! Mailman kiusanhenkä kaikki! Mainitsin kirjat, mutta silloin en juuri tarkoittanut Alasuutaria, Eskola-Suorantaa, enkä

myöskään »Tilastollisten menetelmien perusteet»-se hirvittävä kirja--niitä en juuri nyt tarkoittanut. Mutta miksi synnyin tänne?

VKT6. Älä sadattele tutkijan päiviäsi, armonaikasi päiviä.

VKT1. Miksi synnyin tänne, miksi synnyin?

VKT4. Tännepä synnyin kurjaksi väitöskirjan tekijäksi. Miksi en avannut ennen silmäni luokanopettajana tuon näreen alla tuossa?

VKT1. Tai minä tuona aineenopettajana, joka männyn haarukalla häntä pystyssä virskuttelee oppilaryhmänsä kanssa? Suruton leipänsä on käpy ja kuusen parta lämmin peittonsa sammaleisessa tuvassa.

VKT4. Eikä tarvitse hänen tutkia.

VKT1. Ei tarvitse hänen tutkia!

VKT2. Jokaiselle on osansa annettu, ja ainapa »kynä tutkijan mukaan». Ja täällä ei auta valitus ja murhe, vaan työ ja toimi. Eteenpäin nyt vaan, mun kollegani!

VKT3. Eteenpäin, dekaanille, vaikka yli meren kuohuvan kurkun!

VKT 6 ja 7 lähtevät kaupunkiin hakemaan juhla-juomaa ja -ruokaa

Lähestyi Mikkelinpäivä, ja miellytti väitöskirjantekijöitä viertää juhla oikein oivallisesti. Kun VKT3 oli sopivasti saanut pienoisen apurahan Alfred Kordelinin säätiöltä, varustettiin kaupunkiin rahallinen kuorma, jonka hinnalla piti ostettaman pöhnää juhlan kunnioiksi: rommia, putelli-olutta, nahkiaisia, sillejä ja vehnäsiä. Tuima oli ratasten ympärillä väitöskirjantekijöiden liike ja toimi raikkaana syyskuun aamuna.

Kaupunkiin lähteneestä VKT6:sta ei ollut kuulunut viikkoihin mitään, mutta muiden väitöskirjantekijöiden ollessa metsässä samoilemassa, ilmestyi ääni kuin kahden sammaleisen kallion vinkalosta, muutaman korkean kuusen suojasta. Sinne kiirehti VKT1 ja löysi kadotetun kollegansa, löysi hänen armoitettavassa tilassa. Kamoitavana haamuna, kädet ristissä, silmät pystyssä kuin ukulin silmät ja tukka ilmassa töyhtöisenä, istui hän tuuhean kuusen juurella. Siinä hän istui, huiskutellen ruumistansa, ja hänen suustaan kuului hiljainen ja tärkevä tilastollisen analyysin hyräily. VKT1 rupesi häneltä kyselemään kuinka oli hänen laitansa, mutta saatuaan häneltä ainoastaan sekavia, kummallisia fenomenologiseen reduktioon perustuvia vastauksia, riensivät väitöskirjantekijät kotiin tutkijakollegaansa puhuttamaan.

VKT6. Suuri ja hirmuinen on väitöspäivä, joka lähestyy, ja sen nimi on hävityksen kauhistus.

VKT2. Miksi ennustat niin?

VKT6. Hän sanoi.

VKT1. Kuka?

VKT6. Hän, hän, mun toverini matkalla.

VKT1. Ja minäkö?

VKT6. Et sinä, vaan se hirmu, esitarkastaja, joka on minua johdatellut. Oi tutkijakollegat! Teille taidan kertoa asioita, jotka kohottavat karvanne pystyyn kuin vihaisen karjun harjasrivi. Mutta antakaas minulle ensin pieni ryyppy sydämeni vahvisteeksi; ja olkoon tämä viimeinen ryyppy, jonka nieläisen kurkustani alas, ennen karonkkaani.

VKT6. Siis kuulkaat, kuulkaat! Kimeästi esitarkastaja vihelsi, ja tulipas, niinkuin hän oli sanonut, kaksi vastaväittäjää, kaksi hirmuista torvea tautavaten läpi seinän. Rupesivat ne kauheasti huutamaan ja kiljumaan, kuin villityt jalopeurat, rupe-

sivat ammentamaan kidoistansa savua, piinhaisua ja tulikiven kaasua. Ja pian minä kovin yskimään, köhisemaan ja pitelemään korvistamme, koska ne kaksi peloittavaa pämppää möräsi. Ja yhä tuikkeni ääni, ja puhujakoroke vapisi ja kukistui viimein ryskeellä ja jytinällä, ja me tuossa seurassimme sen kaatuessa, kätkeytyinä nahkaviilujen rykelmään. Mihin esitarkastaja joutui, sitä en tiedä, mutta ylisniskoin kuukuilin minä aina alaspäin, alas puhujakorokkeelta, alas seminariumin kateederin viimeiseltä reunalta, ja rupesin nyt putoamaan vaikeampien kysymysten myötä maata kohden parin kynnärän leveällä nahan kappaleella. Mutta nahka, kuusta kotoisin ollen, kuuhun veti, minä taasen, maasta kotoisin, kohden maata vedin; niin sanottiin; ja koska ruumiini paino voitti nahkaviilun kohotuksen, niin kuljinpa alaspäin, vaikka

vitkalleen, ikäänkuin purjehtien vanhan ohjaajani seljässä kohti Ruusupuistoa. Vielä pitelin kourisani väitöskirjaani, johon nyt huomasin kirjoitetuksi punaisilla kirjaimilla seuraavalla tavalla: »Esitän Jyväskylän yliopiston kasvatustieteiden ja psykologian tiedekunnan tiedekuntaneuvostolle VKT6:n tutkimuksen hyväksymistä väitöskirjaksi kasvatustieteen tohtorin tutkintoa varten». Niin seisoi luettavana väitöskirjassa, jonka nyt hellitin kädestäni. Siinä matkani, totinen tosi.

VKT1. Ihmeellistä, merkillistä ja hirmuista yht'aikaa.

VKT4. Mutta oletpa kuitenkin väitellyt näillä harharetkillä, vaikka ei ensimmäistäkään artikkeliasi ole hyväksyty?

Lea Pulkkisen salissa

Volmar Miekka-ja-Kilven Lea Pulkkisen salissa on järkäle kirjaksi. Tämä 952 sivuinen kasvatustieteellisen tutkimuksen unohdettu klassikko syntyi alun perin väitöstutkimuksen havaintopäiväkirjaksi. Kirja kuvaa väitöstutkija Miekka-ja-Kilven havaintoja opetusharjoittelijan pitämästä oppitunnista. Seuraavassa lehtemme julkaisee näytteitä Lea Pulkkisen salissa-teoksen kenties tunnetuimasta luvusta, jossa opetusharjoittelija Lehmälähti valitsee käytettävää liitua oppitunnin aluksi:

”Oppilaat raahustavat sisään luokkaan ja kukin etsiytyy, mihin etsiytyy. Takapenkki-irvi on varattu jo aiemmilla kerroilla, merkinä siitä pulpetin kanteen omistajat ovat raaputtaneet kuka kirkkoveeneen, kuka omat nimikirjaimet. Opetusharjoittelija Lehmälähti seisoo liitutaulun edessä selkää luokkaan päin. Aivan kun hän valitsisi oikeanlaisia liitua käyttöönsä – se onkin yksi nykyopettajan tärkeimmistä taidoista, vaikka sitä niin ylenkatsotaan nykyisessä opettajankoulutuslaitoksen sisällöis-

sä – vaikka mietteissään hän lie kertaa oppitunnin sisältöjä. Vaan kukapa tietää toisen aivoituksista. Ohjaava lehtori Lepponen-Nevö sujauttaa suuhunsa väkevän rintapastillin niin, ettei yksikään oppilas, saati opetusta seuraamaan tullut opetusharjoittelija sitä huomaa. Kaunis ranneliike, ihailtavaa ammatitaitoa. Oppitunti on valmiina alkamaan.” – Lea Pulkkisen salissa s. 32

”Ainoastaan maallikko tai todellinen amatööri luulee, että kaikki liidut valkoisuudessaan ovat samanlaisia. Ehei. On liitua, joka tarttuu vain kuuvaan tauluun ja liitua, joka ei tartu kuin kosteaan. On luonnonvalkoista, munankuorevalkoista, maalariinvalkoista, lumenvalkoista, valkoisenvalkoista liitua. Listaa voisi jatkaa lähes loputtomiin. Ja tätä merkityksellisempää, jokaisella näistä liiduista on merkityksensä sekä oppitunnin kulussa että käytettävissä pedagogiikassa. Kaikki tietää miten kävi sille onnettomalle opettajalle Oulussa, joka luonnonvalkoisella liidulla koetti saada oppilaansa oppimaan Suomen joet. Eihän siinä hyvin käynyt. Kaikki

merkit viittaavat siihen, että samaan virheeseen ei sorru opetusharjoittelija Lehmälähti. Vieläkin hän, kasvat metsänvihreään liitutauluun päin, hän mittaa katseellaan taulun alaosan liitutelineessä olevia valkoisia pötkylöitä. Yhtä koskettaa sormellaan, mutta vetää lähes heti kätensä pois aivan kuin liitu olisi ollut polttavan kuuma tai jäätävän kylmä. Luokkahuoneen seinäkellon sekuntiviisari vetelee jo viidettätoista tunnin alun jälkeen.” – Lea Pulkkisen salissa s. 78

”Jo kaksi kolmatta on kulunut oppitunnin elintärkeästä ensimmäisestä ja aina vaan seisoo opetusharjoittelija Lehmälähti mietteissään selkää yleisönsä. Oppitunnin erikoinen alku on omiaan aiheuttamaan hämmennystä oppilaisa. Hiljaisena he seuraavat outoa näytelmää voimatta kääntää katsettaan pois. Jopa takapenkistä eteen, opettajan valvovan silmän alle, siirretty Jami – raggari sukurasitteen ja Jumalan armosta – toljottaa suu auki Lehmälähteen selkää. Toisenlaisen reaktion tapaus aiheuttaa aina ystävällisessä ja kuuliaisessa Annikassa. Hajamielisenä hän katselee ulos iskien vuorotellen kumppaakin silmäänsä avain kuin pujoteltasi ikkunan pystykarmia silmillään. Myös lehtori Lepponen-Nevö havaituu hiljaisuuteen, nostaa katseensa papereistaan ja nielaisee havaittavasti.” – Lea Pulkkisen salissa s. 99

”Helvetti on irti Lea Pulkkisen salissa. Jo minuutti on täynnä ja aivan kuin lattiaan nauhlittuna opetusharjoittelija Lehmälähti seisoo ja tuijottaa liitujaan. Etupenkin Jami on kaivanut oma-toimisesti oppikirjat ja alkaa rustaamaan kirjaan jotain, liekö ensimmäistä kertaa tekee itsenäisesti koulutehtäviä. Muut oppilaat edelleen tarkkaavat Lehmälähteen selkää katsettaan kääntämättä. Jo rykäisee lehtori Lepponen-Nevö ja toistekin, mutta ei tunnu sitä kuulevan opetusharjoittelija. Kolmannen kerran kun näin tekee, lentää se, mitä lehtorin rintapastillista on jäljellä, lehtorin papereihin ja liimaa ne saman tien yhteen.” – Lea Pulkkisen salissa s. 113

”Viimein pettää pokka lehtori Lepponen-Nevölä. Hän siirtää tuoliaan, mistä kuuluu hiljainen, mutta selvästi havaittava ääni. Aivan kuin salamaniskusta kääntää kukin oppilas katseensa lehtoriin yhtäaikaaisesti kuin kuviokelluntajoukkue, mutta silmänräpäyksessä on katset takaisin opetus-

harjoittelija Lehmälähteen lumoavassa selässä. Ei ole kuullut, tai halunnut kuulla, Lehmälähti lehtorin tuolin ääntä ja siksi liitujen lumous ei minnekään ole kaikonnut.” – Lea Pulkkisen salissa s. 127

”Laskujeni mukaan on tuhraantunut tunnin alusta jo seitsemän kahdeksatta sekuntia lähes tyhjiin. Jo kaivaa Jami penaalinkin pulpetilleen ja penaalista teroittimen. Niin on poika tehtäviä tehnyt, että loppuu kynästä terä. Lehtori Lepponen-Nevö siirtelee papereita käsissään ja hikikarpalo nousee otsalleen. Kai etsii opetusharjoittelija Lehmälähteen tuntuunmitelmaa tarkistaakseen, onko alun hiljaisuus suunniteltu vai jotain saivasta pilaa. Samassa luokassa tapahtuu jotain. Nopeasti, kun eksottinen käärme tai jalopeura nyt vähintään, on Lehmälähti tehnyt valintansa, ottaa liidun käteensä, kääntää rintamasuunnan kohti luokkaa ja sanoo kuin mitään ei olisi tapahtunut: 'Huomenta lapset. Tänään tunnin aiheena on yhteyttäminen'. Lehtori Lepponen-Nevö huokaisee kuuluvasti helpotuksesta ja tunnen, kuinka omakin pulssini laskee alle sadan. Viimein oppitunti on valmiina alkamaan.” – Lea Pulkkisen salissa s. 142

Vaikka, kuten katkelmassa voivat kaikki lukutaitoiset huomata, Miekka-ja-Kilven Lea Pulkkisen salissa on merkittävä teos kasvatustieteen alalla, ei teoksen kirjoittaja saanut nauttia menestystä Akadeemiassa. Miekka-ja-Kilpi kyllä sai väitöstutkimuksensa valmiiksi, mutta vastaanotto oli murskaava. ”Liian kapea aineisto” luki kieltävässä esitarkastuslausunnossa tulen punaisin kirjaimin. Ja vaikka Miekka-ja-Kilpi saikin aineistoaan laajennettua ja syvennettyä, muuttuivat väitöstutkimuksen kriteerit samaan aikaan. Enää ei ollut aikaa paneutua tutkimukseen kuten aiemmin, vaan valmistaa piti saada puolessa vuodessa. Tähän Miekka-ja-Kilpi ei pystynyt, mutta onneksi myöhemmät polvet ovat huomanneet tutkimuksen avut. Uusien ja uudistettujen painosten kautta Lea Pulkkisen salissa sivistää ja viihdyttää kasvatustieteilijäsukupolvia toisensa jälkeen.

”Shakespeare ja Brecht ovat hyviä, mutta monologin esittäjälle on vain yksi mestari ja se on Miekka-ja-Kilpi” – E. Salminen Turun sanomien haastattelussa sen jälkeen, kun oli esittänyt Lea Pulkkisen salissa monologina Ruisrockin päälavalla.

TUNNETKO ETÄTYÖMERKIT?

Testaa, kuinka hyvin tunnet Ruusupuiston uudet etätyömerkit. Voidaan asentaa Tiimssiin ja Zuumiin oman kuvan tilalle pikaviestimään erilaisia merkityksiä. Oikeat vastaukset löydät sivulta 22.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

Päivitä zoomin uudet toiminnot!

BREAK UP -ROOM: Eikö ryhmätyö suju? Haluatko eroon sluibailijasta? Ärsyttääkö kollegan saamattomuus? Ei hätää, Zoomin uusi toiminnallisuus break up -room auttaa eroon niin ryhmätyöstä nipottajasta kuin laiskasta kollegastakin.

BREAK OUT -RUUMIS: Onko olosi väsähtänyt? Eikö etäopetus tuota iloa? Kokeile uutta toiminnallisuuttamme: break out -ruumis -toiminto tarjoaa helpottavan ruumiistairautumiskokemuksen vaikka kesken kiihkeimmän palaverin. Leijaile katon rajaan katsomaan, kuinka paiskit töitä!

(NERVOUS) BREAK DOWN -ROOM: Tässä uudessa pyöreässä ja pehmustetussa huoneessa tuulen humina, lintujen laulu ja aaltojen kohina liennyttävät ylikuormittuneen hermostosi takaisin, ainakin lähes, toimintakuntoon. Kun sulkeudut huoneeseen, sähköpostisi ja muut kommunikaatiovälineesi hiljenevät ja voit rauhoittua oman sisimpäsi äärelle. HUOM! Huoneessa on sallittua viettää vain korkeintaan 10 minuuttia kahdesti viikossa. HUOM2! Vierailuajan päättymisestä ilmoitetaan säännöllisesti minuutin välein alkaen viisi minuuttia ennen ajan päättymistä ns. sumutorvi-äänimerkillä.

VIHDON SAATAVILLA!

VÄITÖSKIRJAN OHJAAJEN PERUSTYÖKALUPAKKI

Kauan kaivattu, suorastaan vaadittu, yhdenmukaistava väitöskirjan ohjaajien perustyökälypakki on nyt saatavissa kaikista hyvin varustetuista akateemisista kaupoista kautta maan.

HIHNA – kurkoitteleeko ohjattavasi muiden tutkimusryhmien teoreettisten lähtökohtien pariin? Vai pidätkö siitä, että he käyvät haistelemassa hajuja vähän kauempanakin. Tämä hihna taipuu molempiin. Kätevällä lukko-ominaisuudella saat aikaan niin lyhyen kuin pitkän hihnan, oman makusi mukaan.

KAKKAPUSSI – tänne voit sujauttaa epämiellyttävät vertaisarviointit ja suunnata ohjattavasi kanssa eteenpäin niin pitkällä kuin lyhyemmälläkin artikkelilenkillä.

VALOPANTA – tämän avulla erotat kätevästi, mihin tutkimusryhmään ohjattavasi kuuluu – ota heti käyttöön ja nauti omasta valovärimaailmasta isoissa konferensseissa. Toimii myös etäkonferensseissa!

KUONOKOPPA – onko ohjattavallasi liikaa omaa sanottavaa? Kenties jopa hinkua itsenäisyyteen, vapauteen? Tällä saat kätevästi liiallisen innokkuuden aisoihin ja pysymään linjassa aiemman tutkimuksen suunnassa.

Ja muista väitösohjaajan perusmotto:

***tärkeintä ei ole se,
miten asiat ovat,
vaan miltä ne näyttävät!***

TYÖNHAKUILMOITUKSIA

Haetaan tutkijaa tohtoriohjelmaan

Uusi hauskultatiivisen naurutieteen tohtoriohjelma alkaa syksyllä 2021. Tiedekunnassa käynnistyy uusi monitieteinen hauskultatiivisen naurutieteen tohtoriohjelma (HAUNAUTO). Uusi tohtoriohjelma vahvistaa naurututkimuksen jatkokoulutusta yli tiedekuntarajojen. Tohtoriohjelman ensimmäinen hakukierros on auki 31.5.2021 saakka. Naura ja hae! haku.haunato@hiih.com

Applying for a researcher for a doctoral programme

The new doctoral programme in fun-dense laughter science will begin in autumn 2021. A new multidisciplinary doctoral programme in fun-like laughter science (HAUNAUTO / FUNLASC) will be launched at the Faculty. The new doctoral programme will strengthen further training in laughter research across faculty boundaries. The first application round of the doctoral programme is open until 31 May 2021. Laugh and get! haku.haunato@hiih.com

Haetaan etätutkijaa määräaikaiseen työsuhteeseen

Haluatko pysytellä kaukana? Oletko hyvä ottamaan etäisyyttä? Välttäminen ja karttaminen ovat sinulle arkipäivää. Jos vastaat edellä oleviin kysymyksiin kyllä, olet juuri sopiva tehtävään. Työtehtävä sisältää tutkimista etänä. Tarkempi aihe määräytyy etätöön myötä. Palkkaus määrittyy mahdollisimman kauaksi toiveestasi. Ota epäillen yhteyttä! etatu@eta.com

Applying for a remote researcher for a fixed-term employment relationship

You want to stay away? Are you good at distance? Avoidance and timidity are commonplace for you. If you answer yes to the above questions, you are just right for the job. The job involves studying remotely. A more specific topic is determined by teleworking. The salary is determined as far away from your wish as possible. Make a suspected contact! etatu@eta.com

Vyöruusun (p)laskartelupalsta

Kysy kaverilta tai itseltäsi ensiksi mieleen tuleva sana (tai useampi) ja täydennä seuraavan tekstin aukkoja niillä.
Täytetyn kyselyn voi lähettää osoitteen [äksäzetayy-kaa\(at\)koo-fun.EIKU](mailto:äksäzetayy-kaa(at)koo-fun.EIKU)

Opiskelun, opintohallinnon ja opetuksen ydinjärjestelmä Sisu

_____ Sisu-järjestelmän keskiössä on opintojen suunnittelu, jonka ympärille muut toiminnot rakentuvat. _____ opiskelijalle opintojen suunnittelu, aikataulutus, kalenterointi ja opetukseen ilmoittautuminen muodostavat _____ kokonaisuuden, jota opiskeluun liittyvät _____ sähköiset palveluprosessit täydentävät. _____ opetus- ja opintohallintohenkilöstölle _____ Sisu tarjoaa välineet mm. _____ opetussuunnitelmatyöhön sekä _____ opintojen ohjaukseen, seurantaan ja arviointiin.

_____ Sisu on kuuden yliopiston yhteinen järjestelmä, jonka kehityksestä vastaa _____

_____ Funidata Oy. Muut _____ Sisu-yliopistot ovat _____ Tampereen yliopisto, _____ Lappeenrannan-Lahden teknillinen yliopisto LUT, _____ Helsingin yliopisto, _____ Aalto-yliopisto ja _____ Hanken.

Leikkaa tästä silmälappu takakannen
itseohjautuvaa näöntarkastusta varten.

KIRJA-ARVIO

Normaalikoulun juhla- vuoden historiateos

Paino: 3,284 kg

Paksuus: 5,9 cm

Korkeus: 25,6 cm

Leveys: 22 cm

Sivumäärä: 912

Kuva: @Jy_norssi / Twitter

Oikeat vastaukset s. 16-17

1. Huonolla tuulella tänään
2. Olen kaupassa
3. Käyn hakemassa nopsaan kahvia
4. Kipaisen vessassa
5. Olen vielä peiton alla
6. Valmistelen vasta etätyöpistettä
7. Kotona ruuhkaa, vaihdan työpistettä
8. Akku lopussa
9. Siirryn seuraavaan palaveriin puolen tunnin kuluttua
10. Tänään olen hieman hitaalla
11. Syön tässä samalla

KOLMANNET RUUSUPUISTON KOSMISET PARAGOGIIKAN PÄIVÄT 30.4.2021

OTETAAN YHTEYKSIÄ!

Korona-aika on muuttanut arkeamme, mutta vain näkyvintä arkeamme. Siihen toiseen ja oikeaan arkeemme korona ei pysty.

Avainpuhujina ovat

Laura Jaakkonen: Opettajien kokemuksia yhteydestä tuonpuoleiseen
Jaakko Lauranen: Tuonpuoleisen kokemuksia yhteydestä opettajiin

VYÖRUUSUN TOIMITUS

MARJA HUTTI, vastuuton ja päätön toimittaja • **HILMA ANKARA**, vankka vastausautomaatti
RITVA LIUKAS, katko-opiskelija • **ERVO PEMMA**, uuriv ajakirjandus • **VELLI NO**, piileksijä
MIGUEL SILENCIO, Universidad de Pajero • **SVETLANA VALGE**, poole seitsmesed uudised

Peräpääkirjoitus

Uusi & Toivo - siinä sanaparikanapar(v)i, jota on ensin päiviä, sitten kuukausia ja nyt yli vuoden ajan hoettu haettu, eikä ihme. Yli vuoden vuohen lensivät, jatkunut Notkunut aika sika tiedottomuudessa, yksin ja vailla tietoa tulevaisuudesta on oli lohkonut meidät heidät omiin oloihimme koloihin ja saanut elämämme eläimemme näyttämään välillä jopa merkityksettömänä herkistyneinä, tyhjänä tyhminä ja lohduttomana mahdottomina. Lieka jytisi ja kovaa.

Kaikki tämä siksi, että viimeisin, Tähtien Tähteiden Sonta -trilogia tragedia on ohi, ja voidaksemme hengittää, meidän heidän tulee palata, Ei alkuun; vaan Uuteen & Toivoon eli ensimmäiseen Tähtien Tähteiden sonta -elonkorjuuvaan. Se antaa paitsi paistin ja lohdun lahdin, myös lupauksen paremmasta tulevaisuudesta. Rakkaat lukijat, älkää unohtako kanasten hienoutta, mutta myös käään pässitä, että uusi Tähtien Tähteiden sonta -trilogia tragedia alkaa, vaikka emme tiedäkään tarkkaa päivämäärää siioille.

Lisäksi toimituskuntaan lomituskuntaan on liittynyt uusi jäsen, Toivo Turcka. Hän aloittaa tiedetoimituksessamme vähemmän tärkeiden tie & teiden toimittajana taimittajana. Ruokaliitteen Kuokkaliitteen esimiehen Toivo Toppasuun Leppäpuun rinnalla hän on lehtemme uusi Toivo. Tervetuloa tiimiintaimiin Toivo, ja tässä kompleksissa ylityötehtävät ei tule loppumaan.

Toivotan hauskaa Vappua, nyt kaikille!

Marja Huttu
peräpäätoimittaja

HEI MARJA, PUNAINEEN LANKA
AIKA KADOKSISSA TÄSSÄ, MUTTA
YRITIN UUTELLA SITÄ TEKSTIIN.
YMMÄRRETTÄVÄÄ SULTA UUTENA
PÄÄTOIMITTAJANA. TSEKKAÄ VIELÄ
KUITENKIN.

EIKÖS NE OLE PILTTUITA?

LASKETAANKO TÄSSÄ SIANPÄITÄ?

Mikä on Vyöruusu?

Lukiessasi oheista kuvausta, lokalisoit se omaan työyhteisösi vaihtamalla sanoja. Erityisen hyvin kuvaukseen sopivat: emeritukset, noppa, kollegalta saatu sähköpostiviesti, vertaisarviointipalautteet, laitoskokous, dekaani ja laitosjohtaja.

Vyöruusu (herpes zoster) on vesirokkoviruksen aiheuttama paikallinen infektiio yleensä yhden, harvoin kahden tai kolmen vierekkäisen hermon hermottamalla alueella. Sitä on harvoin lapsilla ja nuorilla aikuisilla. Iän karttuessa vyöruusu yleistyy, ja yli 80-vuotiaista sellaisen voi saada jopa joka toinen. Vyöruusu voi uusiutua 1-4 %:lla sen jo sairastaneista vuosienkin kuluessa. Virus jää vesirokon jälkeen piileksimään hermon juureen, josta se aktivoituu ja siirtyy hermoa pitkin ihoon.

Vyöruusun oireet

Vyöruusu voi tulla minkä tahansa tuntohermon hermottamalle alueelle toiselle puolelle kehoa. Yleisin se on vartalolla ja kasvoissa. Kasvohermojen alueella esiintyessään se saattaa infektoida silmän ja aiheuttaa rakkutaudin toteaminen

Tyypillisessä tapauksessa diagnoosin teossa ei ole vaikeuksia. Pakaran genitaalierpes saattaa olla vyöruusun kaltainen. Silloin viruksen osoittaminen rakkulanäytteestä on aiheellista. Vasta-aineiden osoittamisesta verestä ei ole apua.

Vyöruusun itsehoito

Lievän vyöruusun voi hoitaa kotona. Särkyyn voi ottaa mitä tahansa potilaalle sopivaa,

reseptittä saatavaa särkylääkettä. Ihoa hoidetaan pesuilla ja kylvyillä sekä antiseptisellä voiteella. Vyöruusurakkuloissa on eläviä viruksia. Ne voivat tarttua henkilöön, joka ei ole sairastanut vesirokkoa. Vyöruusurakkuloiden peittäminen hydrokolloidisiteellä (apteekista) estää virusten leviämisen ympäristöön tehokkaammin kuin peittäminen harsositeellä tai laastarilla.

Milloin lääkäriin?

Vyöruusu otsalla tai nenän ja silmän seudussa, kova särky, laaja rakkulakylvö, huono yleiskunto, immuunivajaustila ja yli 60-vuoden ikä ovat syitä hakeutua lääkäriin vuorokauden sisällä päiväaikaan. Viruslääkehoito (asikloviiri, valasikloviiri tai famsikloviiri) vähentää iho- ja silmäoireita ja kipua. Hoidosta on apua, jos se aloitetaan kolmen vuorokauden sisään oireiden alkamisesta. Vyöruusun aiheuttamaan voimakkaaseen hermosärkyyn käytetään tarvittaessa mm. pregabaliinia, gabapentiiniä, tramadolia tai oksikodonia.

Vyöruusun ehkäisy

Vyöruusun puhkeamista voi ehkäistä rokotteella (Zostavax), jota käytetään 60-vuotta täyttäneillä. Rokote ei kuulu kansalliseen rokotusohjelmaan.

Lähde: Lääkärikirja Duodecim

TOVE ULA OPA IKI

OVET LUKILOKI CITE TUNTO

EVOT ALU APO IKI TEVO IKOLIKUL

ULA OPA IKI TOVE CITE TUNTO

IKI LUKI LOKI CITE TOVE OPA ULA

ALU APO EVOT ETIC IKOLIKUL OTNUT

TOVE ULA OPA IKI OVET LUKILOKI CITE

ETIC EVOT TEVO APO IKOLIKUL ALU OTNUT

TUNTO TOVE ULA OPA IKI OVET LUKILOKI CITE

OTNUT ETIC IKOLIKUL TEVO IKI APO ALU EVOT

OVET LUKILOKI CITE TUNTO TOVE ULA OPA IKI

IKOLIKUL ETIC OTNUT EVOT ALU APO IKI TEVO

TOVE OPA ULA OVET IKI LUKILOKI CITE TUNTO TOVE ULA OPA

ALU APO IKI TEVO IKOLIKUL ETIC OTNUT ULA

TOVE ULA OPA IKI OVET LUKILOKI CITE TUNTO EVOT ALU APO IKI TEVO IKOLIKUL ETIC OTNUT TOVE ULA OPA IKI OVET LUKILOKI ULA